

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 16. julija 2020 – Evropska komisija/Irska(Zadeva C-550/18) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države – Člen 258 PDEU – Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma – Direktiva (EU) 2015/849 – Neobstoj prenosa in/ali sporočitve ukrepov za prenos – Člen 260(3) PDEU – Predlog za naložitev plačila pavšalnega zneska)**

(2020/C 297/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: T. Scharf, L. Flynn in G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Irska (zastopniki: G. Hodge, M. Browne in A. Joyce, agenti, skupaj z G. Gilmore, BL, in de P. McGarry, SC)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Republika Estonija (zastopnik: N. Grünberg, agent), Francoska republika (zastopniki: A.-L. Desjonquères, B. Fodda in J.-L. Carré, agenti)

Izrek

1. Irska s tem, da do izteka roka, določenega v obrazloženem mnenju z dne 8. marca 2018, ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES, ter torej s tem, da teh zakonov in drugih predpisov ni sporočila Evropski komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 67 Direktive 2015/849.
2. Irski se naloži, naj Evropski komisiji plača pavšalni znesek v višini 2 000 000 EUR.
3. Irski se naloži plačilo stroškov.
4. Republika Estonija in Francoska republika nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 436, 3.12.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 16. julija 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA/Evropska komisija(Zadeva C-606/18 P) ⁽¹⁾**(Pritožba – Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Evropski trg podzemnih in podmorskih električnih kablov – Razdelitev trga v okviru projektov – Uredba (ES) št. 1/2003 – Člen 20 – Pooblastila Evropske komisije za pregled na področju omejevalnih sporazumov – Pooblastilo za kopiranje podatkov brez predhodne preučitve in za njihovo naknadno preučitev v prostorih Komisije – Globe – Neomejena sodna pristojnost)**

(2020/C 297/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Nexans France SAS, Nexans SA (zastopniki: G. Forwood, avocate, ter M. Powell in A. Rogers, solicitors)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin in F. Castilla Contreras, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbama Nexans France SAS in Nexans SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 427, 26.11.2018.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 16. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – AFMB Ltd in drugi/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Zadeva C-610/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Delavci migranti – Socialna varnost – Zakonodaja, ki se uporablja – Uredba (EGS) št. 1408/71 – Člen 14(2)(a) – Pojem „oseba, ki je zaposlena kot član potujočega osebja v podjetju“ – Uredba (ES) št. 883/2004 – Člen 13(1)(b) – Pojem „delodajalec“ – Vozniki tovornih vozil, ki običajno opravljajo dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah ali v državah Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA) – Vozniki tovornih vozil, ki so sklenili pogodbo o zaposlitvi s podjetjem, vendar so pod dejanskim nadzorom drugega podjetja s sedežem v državi članici stalnega prebivališča teh voznikov – Določitev podjetja, ki ima status „delodajalca“)

(2020/C 297/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Centrale Raad van Beroep

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranka: AFMB Ltd in drugi

Tožena stranka: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Izrek

Člen 14, točka 2(a), Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 631/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, in člen 13(1)(b)(i) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012, je treba razlagati tako, da je delodajalec voznika tovornega vozila v mednarodnem prometu v smislu teh določb podjetje, ki ima dejanski nadzor nad tem voznikom tovornih vozil, ki v praksi nosi ustrezajoče stroške njegove plače in ki dejansko odloča o odpovedi pogodbe o zaposlitvi navedenemu vozniku, ne pa podjetje, s katerim je ta voznik tovornega vozila sklenil pogodbo o zaposlitvi in ki je v tej pogodbi formalno navedeno kot delodajalec tega voznika.

(¹) UL C 455, 17.12.2018.